

Vlaams
Parlement

stuk **559** (2009-2010) – Nr. 2
ingediend op 15 november 2010 (2010-2011)

Voorstel van resolutie

van de dames Patricia De Waele, Gwenny De Vroe en Ulla Werbrouck
en de heer Karlos Callens

betreffende de toekomst van de renbaan van Groenendaal
en de paardenhouderij

Verslag

namens de Commissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
uitgebracht door mevrouw Els Robeyns

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Jos De Meyer.

Vaste leden:

de heren Lode Ceysens, Jos De Meyer, mevrouw Tinne Rombouts, de heer Jan Verfaillie;
mevrouw Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, de heer Stefaan Sintobin, mevrouw Linda Vissers;
de heer Karlos Callens, mevrouw Lydia Peeters;
de heer John Crombez, mevrouw Els Robeyns;
de heer Mark Demesmaeker, mevrouw Tine Eerlingen;
mevrouw Patricia De Waele;
de heer Dirk Peeters.

Plaatsvervangers:

de heren Robrecht Bothuyne, Jan Durnez, Marc Van de Vijver, Johan Verstreken;
de heren Pieter Huybrechts, Chris Janssens, mevrouw Marleen Van den Eynde;
de heer Marc Vanden Bussche, mevrouw Mercedes Van Volcem;
de heren Marcel Logist, Bart Martens;
de heren Matthias Diependaele, Jan Peumans;
de heer Ivan Sabbe;
de heer Hermes Sanctorum.

Stukken in het dossier:

559 (2009-2010) – Nr. 1: Voorstel van resolutie

INHOUD

I. Toelichting door mevrouw Patricia De Waele en de heer Karlos Callens.....	4
II. Bespreking	5
III. Stemming	12

Op 13 en 27 oktober 2010 besprak de Commissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid het voorstel van resolutie van de dames Patricia De Waele, Gwenny De Vroe en Ulla Werbrouck en de heer Karlos Callens betreffende de toekomst van de renbaan van Groenendaal en de paardenhouderij.

1. Toelichting door mevrouw Patricia De Waele en de heer Karlos Callens

Het voorstel van resolutie wil volgens mevrouw *Patricia De Waele* de aandacht vestigen op de toekomst van de paardensport in Vlaanderen. Die toekomst kan natuurlijk enkel gegarandeerd worden als er ook renbanen zijn in Vlaanderen. Vandaag zijn er geen renbanen meer en is de paardensportsector aangewezen op het buitenland of Wallonië.

Enkel in de gemeente Hoeilaart, in Groenendaal, is er nog een vervallen renbaan. Maar die renbaan is opgenomen in een habitatrictlijngebied en dreigt gesloopt te worden. In mei 2010 hebben lokale politieke partijen uit Hoeilaart actie gevoerd om de sloop van de renbaantribune tegen te houden en om op termijn de renbaansite te heropenen.

Mevrouw De Waele wijst op het sociale, economische en maatschappelijke belang van de paardenhouderij, waar direct en indirect duizenden banen aan verbonden zijn. Heel wat laaggeschoolden vonden een job in de paardensportsector.

Vlaanderen heeft ook een rijke paardensporttraditie, met Groenendaal als enige Vlaamse renbaan in Vlaamse handen. De site van Groenendaal is van cruciaal belang voor de toekomst van de paardenhouderij en de paardenrennen. De site ligt in een speciale beschermingszone, maar de paardenactiviteiten zijn niet principieel onverenigbaar met het statuut van natuurgebied, zolang de instandhoudingsdoelstellingen en -maatregelen niet zijn bepaald en een eventuele passende beoordeling niet heeft plaatsgevonden.

De indieners van het voorstel van resolutie vragen aan de Vlaamse Regering om het paardenactieplan dringend verder uit te voeren, in nauw overleg met de betrokken sector. De bestaande renbanen in Vlaanderen dienen ondersteund te worden en aangepast aan de actuele eisen van de moderne renpaardensport, in nauw overleg met de sector van de paardenwedrennen. De indieners vragen om de gehele site van Groenendaal, inclusief de renbaan, vanuit een algemeen maatschappelijk belang en met het grootste respect voor de natuur, te ontwikkelen als een toeristische en recreatieve toegangspoort tot het Zoniënwoud, waarbij de paardenhouderij een voorname rol krijgt toebedeeld, en daarover – inclusief over het organiseren van rennen in verhouding tot de draagkracht van de site – te overleggen met het gemeentebestuur van Hoeilaart, de vzw Recreatieve Site Groenendaal en de vzw Vlaamse Federatie voor Paardenwedrennen. Tot slot vragen de indieners om, ten minste zolang het speciaal beschermingsstatuut van het gebied niet definitief is vastgesteld, geen actie of afbraak te ondernemen die de doelstelling, verwoord in punt 3° van het voorstel van resolutie, in het gedrang zou brengen.

De heer *Karlos Callens* beklemtoont dat hij zeer bekommerd is om de paardenwedrennen en de sites. Daarom vestigt de spreker nogmaals de aandacht op de tweede vraag aan de Vlaamse Regering, die handelt over de ondersteuning van de bestaande renbanen in Vlaanderen.

De renbanen in Vlaanderen, denk maar aan Kuurne en Oostende, hebben het heel moeilijk. De ondersteuning van die renbanen is belangrijk om de economische meerwaarde van de renpaardensport niet te verliezen aan Frankrijk. Vlaanderen heeft een serieus inkomen uit de paardenwedrennen. Ook al bestaan de inkomsten voor een deel uit taksen op inzetten op Franse wedrennen, het is een belangrijke economische meerwaarde.

2. Bespreking

De heer *Mark Demesmaeker* schetst dat er in Groenendaal twee renbanen zijn: de grote renbaan en de oefenrenbaan. De oefenrenbaan is gelegen nabij het kruispunt met de priorijhoeve en het bosmuseum en biedt zeker mogelijkheden voor toeristische ontwikkelingen, waar ook de paardensport in opgenomen kan worden.

De spreker verwijst naar het Bruegelproject, dat de bedoeling heeft om de groene gordel rond Brussel te versterken en er een culturele, ecologische en educatieve invulling aan te geven. In het kader van de structuurvisie voor het Zoniënwoud, met Groenendaal als belangrijkste toegangspoort, heeft de bevoegde minister toegezegd dat gezorgd zal worden voor een prioritaire invulling voor de priorijkerk, het kasteel en het bosmuseum. Nog dit jaar zal de toeristische invulling voor deze gebouwen onderzocht worden.

De grote renbaan van Groenendaal ligt geïsoleerd in het bos, weliswaar langsheen de ring. In 2006 heeft een werkgroep al de toekomstmogelijkheden van de site onderzocht. Onder andere de toenmalige burgemeester van Hoeilaart en het kabinet van minister Crevits maakten deel uit van die werkgroep. De werkgroep kwam tot de conclusie dat op de site van de renbaan stedenbouwkundig weinig of niets mogelijk is. Het hele gebied is ingekleurd als bosgebied, is VEN-gebied (VEN: Vlaams Ecologisch Netwerk) en een beschermd landschap. De gebouwen liggen wel buiten het habitatrictlijngebied, maar volledig geïsoleerd.

Het is volgens de heer Demesmaeker ook belangrijk op te merken dat de renbaan verkeerskundig moeilijk te ontsluiten is, tenzij men bereid is om nieuwe weg- en parkeerinfrastructuur aan te leggen dwars door het bos. Voor de sluiting van de renbaan was de verkeersafwikkeling en de parkeerdruk problematisch.

Op het moment dat de Vlaamse overheid de ambitie heeft om meer bos aan te planten – en daar moeilijk lijkt in te lukken – is het voor de heer Demesmaeker geen goed idee om bestaand bos op te offeren. Het bos is te waardevol om ontwikkelingen toe te laten die het bos en de natuur hypothekeren en haaks staan op de ambities om de groene gordel rond Brussel te versterken. Het is niet de bedoeling om terug te komen op beslissingen die de Vlaamse overheid in dat kader al heeft genomen.

Er ligt ook een voorstel van resolutie voor met de vraag om het Zoniënwoud door de UNESCO (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization) te laten erkennen als werelderfgoed, wat ook het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest heeft gevraagd. Deze vraag zou heel ongeloofwaardig zijn als de Vlaamse overheid tegelijkertijd toelaat dat het woud op een bepaalde plaats opnieuw verminkt wordt. N-VA is geen voorstander om op die locatie, in de kwetsbare strategische zuidrand tussen Brussel en Wallonië, opnieuw dergelijke activiteiten op te starten.

De afbraakvergunning voor de tribune ligt voor bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Volgens minister van Onroerend Erfgoed Bourgeois primeert hier de landschapswaarde op de erfgoedwaarde van de betonnen constructie, die weliswaar gebouwd werd volgens een zeldzame techniek die dateert uit de periode van de Expo 58, maar op het moment van de bouw in de jaren tachtig eigenlijk al voorbijgestreefd was.

De heer Demesmaeker heeft er geen enkel probleem mee om te zoeken naar manieren om de paardensport in Vlaanderen alle kansen te geven, maar niet op deze plaats.

Mevrouw *Gweny De Vroe* gaat in op het betoog van de heer Demesmaeker en stelt dat de burgemeester van Hoeilaart een voorstel op tafel heeft gelegd om de verkeersafwikkeling te regelen. Bovendien heeft er nog steeds geen overleg plaatsgevonden met de gemeente Hoeilaart, hoewel dat al maanden geleden was toegezegd.

De erfgoedwaarde van de tribune mag volgens mevrouw De Vroe niet onderschat worden. André Paduart, die de tribune heeft opgetrokken, was toonaangevend voor betonconstructies in de vorige eeuw en heeft ook internationaal furore gemaakt. Uiteraard moeten de ontwikkelingen gebeuren met het nodige respect voor de natuur, maar de locatie in Groenendaal heeft een historische waarde voor de paardensport.

Het is heel gemakkelijk om alles zonder overleg van tafel te vegen. Er zijn veel overeenkomsten tussen de voorstellen van de vzw Recreatieve Site Groenendaal, de gemeente Hoeilaart en het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB), maar over de afbraak van de tribune is men het niet eens. Er zijn dus initiatieven nodig, vandaar het voorstel van resolutie met een aantal vragen.

Het paardenactieplan moet verder worden uitgevoerd. Daarin staat ook dat over de site van Groenendaal overleg zou plaatsvinden tussen minister-president Peeters, minister Schauvliege en minister Muyters. Het is niet duidelijk of alle puzzelstukken al in elkaar zijn gepast. Er is volgens mevrouw De Vroe duidelijk een gebrek aan overleg.

Voor de heer *Lode Ceyskens* handelt het voorliggende voorstel van resolutie over de renbaan van Groenendaal en niet over de toekomst van de paardenhouderij. Wie het actieplan paardenhouderij heeft gevolgd en de sector kent, weet dat de draf- en galopsport een zeer beperkt aandeel uitmaken van de gehele paardenhouderij. Dat impliceert voor de heer Ceyskens niet dat die disciplines onbelangrijk zijn en geen toekomstkansen verdienen, maar alles moet wel in perspectief gezien worden.

In het voorstel van resolutie wordt volgens de spreker de indruk gewekt dat de paardenhouderij staat of valt met de renbaan van Groenendaal, terwijl het actieplan paardenhouderij tot stand kwam om de totaliteit van de paardensport in Vlaanderen te bekijken. Vooral de Vlaamse springpaarden zorgen op dit moment voor wereldwijde bekendheid van de Vlaamse paardensport. Zij zorgen ook mee voor de ‘verpaarding’ van Vlaanderen. Door het toetreden van grote groepen mensen tot de paardensport zijn een aantal problematieken ontstaan op het vlak van ruimtelijke ordening, zowel voor de sportbeoefening, het houden van paarden en de toeristische aspecten van de paardensport. Al die elementen zitten vervat in het actieplan paardenhouderij, terwijl het voorstel van resolutie enkel gaat over de toekomst van de renbaan van Groenendaal.

Mevrouw *Patricia De Waele* schetst de aanleiding voor het voorstel van resolutie. De paardenrensport – de draf, maar zeker de galop – zit in hoge nood. Nergens in Vlaanderen is er nog de mogelijkheid om de galopsport te beoefenen. Beschikken over een renbaan is essentieel, maar in Vlaanderen is er geen enkele renbaan meer met een volwaardige infrastructuur.

Aangezien de site van Groenendaal een andere ontwikkeling kan krijgen, vragen de indieners te onderzoeken om de site met renbaan en infrastructuur te behouden. Zowel door de gemeente Hoeilaart als door de vzw Recreatieve Site Groenendaal, maar ook door een aantal politieke partijen, waaronder N-VA en JONGCD&V, zijn petitie opgestart om de sloop van de tribune tegen te gaan. De zaak moet volgens mevrouw De Waele dan ook op de juiste manier gekaderd worden.

Mevrouw De Waele reageert op de kritiek van de heer Ceyskens dat het voorstel van resolutie enkel over de renbaan van Groenendaal gaat. Volgens de spreker is het moeilijk om een sector in leven te houden als er geen renbaan is. Veel mensen verplaatsen zich nu meerdere keren per week naar Frankrijk om hun sport te beoefenen. De draf- en galopsport floreren niet in Vlaanderen, maar er is wel nog een kern van beoefenaars. Die mensen zijn vandaag verplicht om naar Frankrijk uit te wijken. De paardensport in Frankrijk bloeit, met alleen al in de PMU-wedkantoren 16.500 bedienden. Er is een fusie van wedkanto-

ren op til en die zouden ook in België actief worden. Dat betekent dat heel wat Vlaamse ‘turfisten’ op Franse paardenrennen zullen wedden. Dat zijn inkomsten die Vlaanderen misloopt, beklemtoont mevrouw De Waele.

De draf- en galoppaardensport zijn sociaal, economisch en maatschappelijk een belangrijke activiteit. Er zijn in heel wat gemeenten initiatieven om ‘klein spel’ te organiseren. Er worden, als uitweg, ook veldkoersen georganiseerd en dat aantal zal nog toenemen. Daaruit blijkt dat heel wat mensen de sport willen beoefenen en opnieuw willen overschakelen naar het ‘groot spel’.

Mevrouw De Waele is verheugd over de uitspraak van de heer Demesmaecker dat hij de paardenrensport een kans wil geven, maar vraagt om in Vlaanderen een plaats aan te duiden waar een renbaan gebouwd mag worden en waar tribunes thuishoren. Voor de indieners van het voorstel van resolutie is het onduidelijk waar in Vlaanderen dit nog mogelijk is. Daarom het pleidooi om de aanwezige infrastructuur in Groenendaal te behouden.

De spreker ontkent ook dat er een parkeerdruk is rond de site van Groenendaal. Na het beëindigen van de koersen was er wel een moment van zeer grote drukte, maar in Hoeilaart wordt een plan gemaakt om de verkeersdrukke te beperken.

Voor mevrouw De Waele heeft de site van Groenendaal erfgoedwaarde voor de renbaansport, maar ook de gebouwen op zich hebben een erfgoedwaarde. De oude koninklijke loge is beschermd en kan blijven bestaan. De tribune staat meer onder druk omdat ze vrij recent is gebouwd, maar dit is geen waardeloos bouwwerk. Het zou zelfs wraakroepend zijn om de tribune met de grond gelijk te maken.

De paardensport heeft op de site een traditie van meer dan 120 jaar. Vlaanderen is niet fier op haar erfgoed en op een sector die zeer manifest aanwezig was in Vlaanderen. Mevrouw De Waele doet een oproep om fier te zijn op wat we hadden en wat, met een kleine inspanning, in ere hersteld kan worden. De hele site van Groenendaal is van cruciaal belang voor de toekomst van de paardenhouderij en van de paardenrennen. Er is volgens de indieners helemaal geen tegenstelling tussen de natuurwaarden en het behoud van de sector. Welke sport kan beter samengaan met de natuur dan de paardensport?

De heer *Dirk Peeters* stipt aan dat naar aanleiding van de Week van het Bos nog maar eens bleek dat Vlaanderen een netto ontbosser is. Er is een voorgeschiedenis van het in onbruik raken van de renbaan en er is de opportuniteit om in het gebied herbebossing mogelijk te maken.

Ook de Groen!-fractie heeft een voorstel van resolutie ingediend met de vraag om het Zoniënwoud op te nemen op de erfgoedlijst van UNESCO. Het is dus de bedoeling om de site ecologisch te versterken. Een combinatie van het behoud van het aanwezige erfgoed met de versterking van de natuurwaarde moet mogelijk zijn. Dat doet geen afbreuk aan de paardensport, maar wel aan de mogelijkheid om op die plaats paardensport te beoefenen. Voor de heer *Peeters* zijn er andere locaties waar de paardensport georganiseerd en versterkt kan worden, maar op deze plaats is de relatie tussen bos, een gezonde woonomgeving en de stedelijke omgeving doorslaggevend. Vandaar de optie om de bosstructuur te versterken en de renbaan te laten uitdoven. Het voorstel van resolutie wordt dan ook niet gesteund.

Voor mevrouw *Tinne Rombouts* is het belangrijk dat alle elementen juist gesitueerd worden. De site in Groenendaal heeft weliswaar een specifieke geschiedenis, maar ze is in onbruik geraakt. Voor elke locatie in Vlaanderen is er een ruimtelijkeordeningsplan, met voor elke locatie een bepaalde bestemming. De site stond op het gewestplan niet ingekleurd als recreatiegebied, wat de mogelijkheden beperkt. Daar kan niet zomaar aan voorbijgegaan worden.

Naast de ruimtelijke ordening is ook de situatie van de speciale beschermingszones van belang. In het voorstel van resolutie wordt aangestipt dat er nog geen instandhoudingsdoelstellingen zijn vastgelegd, maar dat wil niet zeggen dat het gebied geen speciale beschermingszone is, verduidelijkt mevrouw Rombouts. Voor de invulling van de site moet daarmee rekening worden gehouden.

Het is voor mevrouw Rombouts belangrijk dat elke sport, ook de rensport, kansen krijgt in Vlaanderen. Maar er zijn nog andere renbanen, waarbij zij verwijst naar Oostende en Sterrebeek. Op die locaties zijn er vandaag inderdaad andere activiteiten, maar dan rijst de vraag of die locaties door de sector opgegeven zijn, want rekening houdend met het kader inzake ruimtelijke ordening zijn daar wel een aantal mogelijkheden.

De spreker verwijst ook naar het actieplan paardenhouderij. De site van Groenendaal wordt daarin vermeld, maar er staat niet – zoals in het voorstel van resolutie wordt gestipuleerd – dat Groenendaal in volle glorie zou heropend worden. In het actieplan staat: “Tijdens de dialoogdagen kwam ook de site Groenendaal aan bod. De sector pleit voor het behoud van deze site. Er is intussen een initiatief genomen om een vzw, genaamd Recreatieve Site Groenendaal op te richten, met als doel om van Groenendaal een recreatieve en toeristische site te maken, waar de paardensector een belangrijke rol blijft spelen, ingekaderd in een totaalproject voor natuur en bos.”

Er mag volgens mevrouw Rombouts niet worden gesteld dat in het actieplan de keuze werd gemaakt om de site te herstellen en enkel voor de paardensport te bestemmen. Wel zou in overleg gezocht worden naar toeristisch-recreatieve mogelijkheden. Voor de toekomst van de renpaardensector is een locatie belangrijk, maar dan dient de focus niet enkel op Groenendaal te liggen.

De indieners stellen, aldus mevrouw Rombouts, dat iedereen naar Frankrijk uitwijkt voor wedrennen. Maar een geschikte locatie in Vlaanderen zal volgens de spreker niet de doorslag geven voor de toekomst van de renpaardensport. Het is een goksport, dus de manier waarop men daarmee omgaat, is een belangrijk element. Het prijzengeld dat in Frankrijk te winnen valt, is doorslaggevend om te bepalen aan welke wedstrijden wordt deelgenomen. Dat is een belangrijke factor om de toekomst van een wedren te bepalen. Naast het prijzengeld is ook de deelname van andere internationale deelnemers aan bepaalde wedstrijden bepalend voor de verplaatsingen die de Vlaamse deelnemers maken. Want het gaat natuurlijk niet alleen om het geld, maar ook om interessante en boeiende wedstrijden.

Het voorstel van resolutie gaat niet over de toekomst van de paardenhouderij, maar enkel over de wedrennen. Maar zelfs als de toekomst van de wedrennen in ogenschouw wordt genomen, wordt het te eng bekeken, sluit mevrouw Rombouts haar betoog af.

De heer *Stefaan Sintobin* stipt vooreerst aan dat er ook nog een renbaan is in Kuurne. De spreker is van mening dat een aantal zaken vermengd worden en dat het voorstel van resolutie misschien beter beperkt was gebleven tot de site van Groenendaal.

De heer Sintobin steunt het pleidooi voor het behoud van de paardenrennen, maar de in het voorstel van resolutie geformuleerde vragen aan de Vlaamse Regering over de ondersteuning en aanpassing aan de actuele eisen van de moderne renpaardensport zijn niet meteen duidelijk. De kritiek dat het voorstel van resolutie vooral over de site Groenendaal gaat, wordt natuurlijk gesterkt door het feit dat de toelichting weinig aandacht besteedt aan de vraag uit de resolutie om de bestaande renbanen te ondersteunen. Er wordt enkel een nogal vrijblijvende alinea aan gewijd.

Tijdens de vorige legislatuur bleek al dat het dossier van de ondersteuning van de paardenrennen in Vlaanderen complex is, vooral omdat Vlaanderen niet bevoegd is voor

belangrijke elementen als het fiscale regime. De heer Sintobin suggereert aan mevrouw De Vroe en mevrouw De Waele om er de vragen en antwoorden die de voorbije jaren aan bod kwamen over de paardenrennen op na te slaan. Dan zal blijken dat het niet zo eenvoudig is als soms wordt voorgesteld.

De heer Sintobin steunt de vragen van de indieners, maar het voorstel van resolutie was best beperkt tot de site Groenendaal. Een ander voorstel van resolutie kon dan dieper ingaan op de hele problematiek van de renpaardensport.

De hoogte van het prijzengeld is volgens de spreker bepalend voor de deelname aan wedrennen in Frankrijk. Het is niet door het aanpassen van de infrastructuur dat de renpaardensport in Vlaanderen opnieuw zal floreren.

Voor de heer *Karlos Callens* is het bizar dat alle partijen, met uitzondering van de indieners van het voorstel van resolutie, zich laatdunkend uitlaten over de paardensport. Als de paardensport wordt getypeerd als goksport, wordt dat negatief geduid.

Er wordt verwezen naar Frankrijk, maar ook in Ghlin wordt de paardensport nog serieus beoefend. In Wallonië floreert de paardensport wel, er zijn veel wedstrijden met ook Vlaamse paarden en er komt veel publiek op af. Ook in Vlaanderen zouden we dat kunnen organiseren.

Als paardenwedrennen, zoals de heer Demesmaeker en de heer Peeters stelden, niet passen in bosrijke gebieden, is dat volgens de heer Callens een verkeerde keuze. Het is het beleid dat er overal bossen bij moeten komen en dat daarvoor grond afgenomen moet worden van de landbouw en van wonen en industrie, stelt de spreker. Vlaanderen heeft blijkbaar nog niet begrepen wat ‘verweven’ betekent. Een bestaande renbaan in een bosrijk gebied is in feite de ideale plaats voor de paardensport. Volgens de heer Callens zijn Engelse investeerders bereid om, in afstemming met de gemeente, een volledige renbaan te bouwen en te financieren.

Ook de economische waarde van de paarden is van heel groot belang voor Vlaanderen, beklemtoont de spreker. Als de ingeslagen weg wordt gevolgd, zullen er volgens de heer Callens in Vlaanderen binnenkort veel paarden zijn om op zondag mee rond te rijden – paarden met een kleine economische waarde – maar zullen de kwekers en kopers van sportpaarden – paarden met een grote economische waarde – verhuizen naar Frankrijk, Engeland of Wallonië.

De heer Callens wuift het argument weg dat er in Groenendaal een stedenbouwkundig probleem zou zijn voor de site. Als het parlement wil, kan de bestemming van het gebied in een handomdraai aangepast worden. Als dat kan voor andere bestemmingen, waarom dan niet voor een paardenrenbaan?

De indiener begrijpt dat het voorstel van resolutie heel waarschijnlijk niet goedgekeurd zal worden. Aangezien sommige sprekers hebben verwezen naar alternatieven, doet de heer Callens een oproep om op korte termijn daarover samen te zitten om een voorstel van resolutie uit te werken met de vraag aan de minister om op korte termijn een plaats te vinden voor een goede renbaan.

Volgens de heer *Jos De Meyer* wordt met dit voorstel van resolutie duidelijk aandacht gevraagd voor de paardenhouderij. Na het aanhoren van de diverse sprekers is de heer De Meyer van mening dat iedereen die aandacht voor de paardenhouderij en de opvolging van het actieplan onderschrijft. Over het tweede element van het voorstel van resolutie, de renbanenproblematiek, is het duidelijk dat het standpunt van de indieners niet of niet volledig wordt gedeeld. De commissievoorzitter oppert de mogelijkheid voor de indieners om

nota te nemen van de verschillende uiteenzettingen, om op basis daarvan verder te werken aan het voorstel en op dit moment de stemming niet aan te houden.

De heer *Stefaan Sintobin* wil nog beklemtonen dat hij het voorstel van resolutie, zeker het pleidooi voor de paardenrensport, ondersteunt. Maar het is te weinig uitgewerkt in de toelichting en de vragen aan de Vlaamse Regering zijn niet concreet genoeg. Op basis van de besprekingen hierover gedurende de voorbije jaren blijkt duidelijk dat de situatie complex is, en het niet volstaat om aan de Vlaamse Regering te vragen om initiatieven te nemen op een terrein waarvoor ze eigenlijk niet bevoegd is.

Het positieve aan het debat is volgens mevrouw *Gweny De Vroe* dat de paardensector nog eens onder de aandacht komt. Het valt mevrouw De Vroe op dat de commissieleden de site van Groenendaal eigenlijk niet goed kennen, vandaar haar voorstel om de situatie eens ter plaatse te bekijken.

Er is volgens de spreker een overeenkomst mogelijk tussen ANB en de gemeente Hoeilaart over de afbraak van de tribunes. De gemeente Hoeilaart wil de tribunes en de renbaan behouden, maar ijvert niet voor een commerciële renbaanexploitatie. De tribunes dienen te passen in een toeristische en recreatieve site. Het stoort mevrouw De Vroe enorm dat er nog altijd geen ernstig overleg is geweest en zij nodigt iedereen uit om de site van Hoeilaart te bezoeken en dan pas te oordelen over de afbraak van de tribunes.

Mevrouw *Patricia De Waele* verduidelijkt dat ook in Sterrebeek en Oostende geen koersen meer mogelijk zijn. In Oostende is er nog een kleine piste, maar dat is natuurlijk niet voldoende om een sector in leven te houden.

De spreker begrijpt de overweging dat het misschien beter was geweest om twee aparte voorstellen van resolutie in te dienen, maar de koppeling tussen de site van Groenendaal en de renpaardensport is net de essentie van dit voorstel van resolutie.

De verwijzingen naar een goksport zijn volgens mevrouw De Waele naast de kwestie. De overweging of gokken – dat in alle sporten voorkomt – goed is of niet, mag geen argument zijn. De prijzenpot is natuurlijk van belang, maar als men niet precies weet hoe het werkt, moet men daar ook geen uitspraken over doen. Mevrouw De Waele benadrukt dat zij de verschillende parlementaire initiatieven voor herstelmaatregelen voor de paardenrensport kent. Maar uit sommige uiteenzettingen blijkt dat de essentie van de paardenrensport niet helemaal duidelijk is, waardoor een discours ontstaat dat naast de kwestie is.

De spreker wijst erop dat er in Vlaanderen al veel faillissementen zijn bij trainers en dat veel Vlaamse jockeys al in het buitenland tewerkgesteld zijn. Door de sector niet te ondersteunen, verliest Vlaanderen een groot inkomen.

De site van Groenendaal is de enige renbaan in Vlaanderen die in Vlaamse handen is. De renbaan in Kuurne is voor de draf, maar voor de galopsport is er geen renbaan meer. Groenendaal heeft met 1600 meter gras piste de langste rechte lijn van Europa. Dat op zich is al een erfgoedwaarde.

Mevrouw De Waele vraagt om rekening te houden met de tienduizenden laaggeschoolden die hun werk in de sector verloren hebben. De sector loopt leeg en moet uitwijken naar Frankrijk. Het is vijf over twaalf, maar een impuls is nog mogelijk.

Mevrouw *Tinne Rombouts* repliceert dat de verwijzingen naar gokken en wedrennen enkel een herhaling waren van de woorden van de indieners. De spreker heeft niet gesteld dat verweving tussen bossen en recreatie onmogelijk is. Zij wou enkel duidelijk maken, na het overschouwen van de pistes die er vandaag nog zijn en rekening houdend met het ruim-

telijke kader, dat er misschien nog mogelijkheden zijn om andere sites te moderniseren of uit te breiden.

In een nota van de sector van april 2009 werd nog verwezen naar vijf operationele hippodromen. Daarnaast hadden de hippodromen van Sterrebeek, Bosvoorde en Groenendaal met knelpunten te kampen. Een hippodroom is natuurlijk gericht op een specifieke discipline, en vandaag is er een probleem om voor de vlakke galop een oplossing te vinden. Mevrouw Rombouts wou enkel de vraag opperen, aangezien enkel over Groenendaal wordt gesproken, of de andere pistes dan opgegeven zijn. Als wordt gesproken over de toekomst van de wedrennen gaat het natuurlijk niet enkel over Groenendaal. In Oostende zijn momenteel geen activiteiten meer, aangezien de tribune wordt hersteld, maar vanaf 2012 zijn er opnieuw activiteiten, ook galop.

Er wordt in het voorstel van resolutie enkel op Groenendaal gefocust en voor de vlakke galop zou enkel de volledige uitbating van de site van Groenendaal een oplossing zijn. Maar anderzijds stellen dezelfde indieners dat het niet de bedoeling is om de renbaan van Groenendaal commercieel uit te baten. Mevrouw Rombouts ziet daar een tegenstrijdigheid in over de doelstellingen. Hippodromen hebben het vandaag al heel moeilijk. Als het niet de bedoeling is om Groenendaal commercieel te exploiteren, op welke manier zal de site dan gefinancierd worden?

De heer *Lode Ceysens* beklemtoont dat constant wordt gesproken over de paardensport en dat veel te weinig het onderscheid wordt gemaakt tussen de verschillende disciplines. Wie de sector kent, zou het onderscheid tussen de verschillende disciplines en de daarmee samenhangende behoeften moeten kennen.

De stelling van de heer Callens dat door het verdwijnen van de renbanen ook de commerciële exportwaarde van de Vlaamse paarden vermindert, wordt door de heer Ceysens sterk betwist. Het grootste aandeel van de exportwaarde gaat naar de springpaarden en die hebben geen renbaan nodig.

Er blijft voor de spreker een belangrijke onduidelijkheid over het voorstel van resolutie. Langs de ene kant zeggen de indieners dat zij in Groenendaal geen commerciële renbaan willen, maar langs de andere kant zou een renbaan nodig zijn om te concurreren met de Franse renbanen. Wat is nu precies de bedoeling met de site van Groenendaal?

De stelling van mevrouw De Waele, dat de jockeys van het 'klein spel' ervan dromen om opnieuw naar Groenendaal te gaan, doet deze ruiters oneer aan, aldus de heer Ceysens.

De heer *Dirk Peeters* stelt dat hij voorstander is van verweving tussen zachte toeristische infrastructuur en de paardensport. Maar een renbaan in deze context is een harde infrastructuur die eigenlijk ontbost en niet bebost. Hier is geen sprake meer van verweving, maar van een keuze tussen functies.

Voor speciale beschermingszones en habitatrichtlijngebieden moet ook nog een passende beoordeling gebeuren. Als alles in een handomdraai van bestemming zou veranderen, zoals de heer Callens oppert, zou het een enorme opgave zijn om in de Brusselse context, met ruimtegebrek en heel veel ruimtevragen, een bijkomende open ruimte van die oppervlakte te vinden. Dan zijn we vertrokken voor een lange procedure. De heer Peeters begrijpt de terughoudendheid van ANB heel goed, maar steunt wel de vraag naar overleg en het combineren van activiteiten waar mogelijk.

Mevrouw *Patricia De Waele* verwerpt tot slot het verwijt van de heer Ceysens dat de indieners zich denigrerend zouden uitspreken over het 'klein spel'.

3. Stemming

Het voorstel van resolutie betreffende de toekomst van de renbaan van Groenendaal en de paardenhouderij wordt verworpen met 8 stemmen tegen 3.

Jos DE MEYER,
voorzitter

Els ROBEYNS,
verslaggever